

2018. DECEMBER
DUNAKILITI KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

KÖZÖS KINCSEINK
Dunakiliti
850
EVES

DUNAKILITI KRÓNIKA ●●●●

DUNAKILITIN JÁRT AZ AGRÁRMINISZTER

8

AZT HITTÜK, HOGY EZ CSAK ÁLOM

10

*A dalest szőlisztái, G. Fodor
Margit és Horváth Mária
voltak, akiket zongorán kísért
Héja Benedek.*

EMBERMESÉK

Öry Jenőné - Irma néni

16

*Békés, boldog karácsony ünnepeket, és
boldog új évet kíván a falu lakóinak
Dunakiliti Község Önkormányzata!*

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

KEDVES DUNAKILITI ÉS TEJFALUSZIGETI LAKOSOK!

A Dunakiliti Krónika előző lapszáma óta eltelt időszokról számolok be Önöknek.

Beadtuk a Bölcsőde pályázatot

2018 őszén végre olyan pályázat került kiírásra, amin egy ilyen adottságokkal rendelkező település is indulhatott, mint Dunakiliti. Rendkívüli képviselő-testületi ülésen döntöttünk a pályázat mielőbbi beadásáról. A Kiserdei Bölcsőde megépítéséhez 70 %-os támogatási résszel 175 millió Ft-ra pályáztunk. Ha sikeresek leszünk, akkor 2019 nyarán indulhat az építkezés. Hiánypótló szolgáltatásként nagy szükség lenne erre. Szurkoljunk a sikerért!

Megújul a települési honlap

Hosszas előkészület után megújul végre Dunakiliti honlapja. Sok-sok új információval szolgálunk majd a helyi lakosoknak és az idevagyó/látogató kedves vendégeknek.

Lomtalanítás zajlott falunkban

2018. okt. 5-6-ára szerveztük meg az idei lomtalanítást. A Dunakiliti Községüzemeltető Kft. munkatársaival nagy sikerrel zajlott, a lakosság megaláadására. A költség meghaladta az előző évit: 1,7 millió Ft-unkba került. Sok-sok otthon már felesleges dolog landolt a konténerekben, de szerencsére felhívásunkra a fémhulladék gyűj-

téséből 332.800 Ft folyt be, melyet a Községi Ház udvarán udvari játékok vásárlására fordítunk.

Közmeghallgatást tartottunk

Lelkes dunakiliti lakosok érdeklődésével tartottuk meg az idei közmeghallgatást. Beszámoltunk az idei eredményekről és a 2019. év terveiről. Visszatekintés történt a képviselő-testület elmúlt 4 éves munkájára is. Kezünk nyoma mindenütt megfigyelhető a településen. Gondoljunk csak a temetőkert megújítására, a sportöltöző bővítésére, az új bérlakásokra, egészségháza, járdákra, utakra. A Községi Ház udvarán a nyitott színre, mely kedvelt közösségi tér lett. A telkek kialakítására és a babaszámlákra. Sok-sok rendezvényünkre, díjainkra. Legyünk büszkék mindannyian a közösen elért eredményeinkre! Teendő persze van bőven: bölcsőde megteremtése, idősgondozás minőségének emelése, kerékpárút építése, az úthálózat megújítása. Együtt, remélem, ez is megoldható lesz.

Változik a rendezési tervünk és a HÉSZ

Részben önkormányzati, részben lakossági kezdeményezés nyomán változásokról döntött képviselő-testületünk a rendezési terv és a Helyi Építési Szabályzat tartalmára vonatkozóan. Mindez a további fejlődés lehetőségét teremti meg a településen.

Telekértékesítések

Egyre több fiatal dönt úgy, hogy Dunakiliti egy olyan élhető falu, ahol szívesen élne minőségi életet, ezért telket vásárol itt, majd építkezésbe kezd. Elsősorban nekik jó

hír, hogy a közművek már szinte teljesen elkészültek, a víz-, csatornahálózat kész, a gázszolgáltató is végzett már próbát, és az erős, jó minőségű aszfaltos út is elkészült. Az arra járók láthatják, hogy már az építkezés is javában zajlik egy-egy parcellán. Örömteli látni mindezt, hiszen a településnek akkor van jövője, ha fiatal családok gyermekei által gyarapszik a lakosság.

Karácsony közeleg

A karácsony előtti várakozásban mindig kézbe veszem Balogh József „Örök karácsony” c. verseskötetét. Benne mindig megtalálom a választ „Miért örök a karácsony?” kérdésre. Azzal, hogy Fényt küld a sötét téli estéken a lelkünkbe. A jóra vágyunk, sőt jócselekedetek egész sorára törekszünk. Adni akarunk önzetlenül, örömet szerezni szeretteinknek, barátainknak, ismerőseinknek, sőt akár ismeretlen, rászoruló embereknek. Általa emberségesek vagyunk, szeretetet várunk, adunk, kapunk. Tudjuk, hisszük, hogy a karácsony a békeség és a szeretet ünnepe, és a BÉKESÉG és a SZERETET ÖRÖK. Békeség nélkül nincs boldogság, törekedni kell a békességre, hogy boldogságunknak legyen alapja. A karácsony békéje pedig különösen fontos a családban, a településen, a hazában és a világban egyaránt. BÉKÉS, ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNOK MINDANNYIUKNAK! Meleg szeretettel és őszinte tisztelettel:

*Kovács Andor Tamásné
Dunakiliti polgármestere*

TÁJÉKOZTATÓ A JEGYZŐ HATÁSKÖRÉBE TARTOZÓ KUTAK ENGEDÉLYEZÉSÉVEL KAPCSOLATBAN

A kutak közül a háztartási vízigényt kielégítő talajvízkutak – amelyek jellemzően a házi locsolás céljára létesített kutak, valamint a házi ivóvízigény kielégítésére szolgáló létesítmények – tartoznak a jegyző engedélyezései hatáskörébe. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 2016. évi módosítása iktatta törvénybe azt a bekezdést, amely 2018. december 31-ig mentesíti a vízgazdálkodási bírság kiszabása alól azokat, akik e módosítás előtt engedély nélkül létesítettek kutat. Az Országgyűlés elé beterjesztett törvényjavaslat szerint ez a mentességi időszak 2020. december 31-ig meghosszabbodna. Ezzel egyidejűleg előkészítés alatt áll egy olyan módosítás, amely az illegális kutak engedélyeztetésére speciális (egyszerűsített!) eljárást tartalmaz.

II. SZILVESZTERI SÜTEMÉNYSÜTŐ VERSENY

Kedves Háziaszonyok és Urak!

**2018. DECEMBER 31-ÉN DÉLUTÁN
A KÖZÖSSÉGI HÁZBAN
ÚJRA MEGRENDEZZÜK
A SÜTEMÉNYSÜTŐ VERSENYÜNKET.**

Az idei téma a pogácsa lesz és annak minden fajtája versenybe szállhat (töprytyűs, sajtos, túrós, vajas stb.).

A pogácsa szinte minden háztartásban nagy népszerűségnek örvend, akár hétköznapi leves kísérlőjeként, vagy vendégváró borkorcsolyaként.

**Mutassák meg, Önök milyet készítenek
a családnak és barátaiknak!
Jelentkezés a helyszínen 16 órától.**

TÁJÉKOZTATÓ

Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy Dunakiliti Község Önkormányzatának Képviselő-testülete 11/2018. (XI.26.) önkormányzati rendeletével módosította a közösségi együttélés alapvető szabályairól, valamint ezek elmulasztásának jogkövetkezményeiről szóló 9/2015. (X.01) önkormányzati rendeletét (továbbiakban: Rendelet).

A Rendelet 6.§ szerint a közösségi együttélés alapvető szabályait sértő magatartást követ el az, aki vasárnap, nemzeti, állami és államilag elismert ünnepnek és munkaszüneti napnak minősülő napon lakóterületi vagy üdülő övezetben:
- zajjal járó építési, bontási, szerelési tevékenységet,
vagy

- zöldfelület-fenntartással kapcsolatos, zajt keltő tevékenységet –különösen fűnyírás, motoros fűrészelést – végez.

A módosított Rendelet 6.§ c) pontja szerint a jegyző kérelem alapján felmentést adhat a tiltás alól meghatározott időre építési, bontási, szerelési tevékenység végzése érdekében.

Kérjük a fentiek szíves tudomásul vételét!

Dunakiliti, 2018. november 30.

dr. Odonics Aliz sk.
jegyző

Az új út a Hóvirág utcában

Hamarosan ilyen úszóműállás lesz Dunakilitinél is a Mosoni-Dunán

IKSZT HÍREK

KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG NAPJAI

„ÉRTÉKEINK VONZÁSÁBAN” FELFEDEZŐ SÉTA DUNAKILITIN

Azt mindig is tudtuk, hogy fontos a kiliti embereknek a múlt, a szép környezet ápolása, és büszkék falujukra.

Búcsúszombaton, szeptember 15-én csatlakoztunk egy országos, sőt európai szintű rendezvénysorozathoz, amely arra hivatott, hogy megismerjünk olyan értékeket, amikkel gyakran találkozunk, mégsem tudunk róluk igazán sokat. Sétát szerveztünk hát a faluban, hogy benézzünk épületekbe, amik mellett naponta elmegyünk.

„A lélekkel rendelkező épületek a múltból hoznak valamit, itt vannak a jelenben, de a jövő számára üzennek”- írta Dr. Tuzson Bence a programsorozat bevezetőjében. Ezt a gondolatot követve indulunk el kedves utcáinkon.

A séta állomásai voltak:

- A régi laktanyaépület udvarán lévő boltíves falazott pince.

- A templombelső és a torony.
- Horváth-Farkas Péterék szárazkapus falusi portája.
- A Villa köz házai: a volt Németh-villa, a Raskó-ház.
- A Mészáros-villa a temetővel szemben.

• A Batthyány-kastély pincétől a padlásig. Már az induláskor sokan összejöttünk, velünk tartottak a falubeliek és a búcsúra ideérkező vendégeik. Utunk során folyamatosan csatlakoztak hozzánk a kedves házigazdák is, akiknek portáján megfordultunk.

A pincéről, a templomról Bieber Miklós mesélt sok érdekességet. Horváth-Farkas Péter finom borokkal várta a csapatot. Raskóék bevezettek szépen felújított, de eredeti formájában megőrzött házukba. A Németh-villa gondnoka kedvesen fogadott minket, kissé

szomorúan jártuk körbe a most lakásoknak helyet adó épületet. A szomszédban Mészáros György úr szintén saját boraival kínálta a vendégeket. Itt egy teljesen új, szépen kivitelezett villát tekinthettünk meg borospincéjével együtt. Már sötétedett, mikor a Batthyány-kastélyba értünk. Réder Tamás igazgató úr ténylegesen megmutatta a pincétől a padlásig a ma iskolaként működő kastélyt. Sokan nosztalgiáztak a tablókat nézegetve, régi diákéveiket emlegetve.

Az, hogy csodálatos élmény volt ez a délután, nem elég jól tükrözi a jelenlévők érzéseit. Valami történt akkor velünk... Talán a szép napsütés, a kedves fogadtatások, a felkészült vezetők? Vagy csak egyszerűen a gondolat: jó itt lenni, szeretünk itt élni!

Edelmayer Miklósné

„KÖZÖSEN A KÖRNYEZETTUDATOS, TISZTÁBB DUNAKILITIÉRT” OKTÓBERI TÖK-JÓ CSALÁDI NAP AZ ISKOLÁBAN

Községünk, a Földművelésügyi Minisztérium által kiírt FM-LSZF/2018-01. számú, a hazai hulladékgazdálkodással kapcsolatos lakossági szemléletformálásra pályázatot nyert. Ennek megvalósításaként rendeztük ezt a családi napot a Dr. Batthyány-Strattmann László Általános Iskola segítségével. A résztvevő gyerekekből összeállítunk 10 négyfős csapatot, akik hétpróbára keretén belül oldották

meg a „SzelektívHulladékHajsza” elnevezésű vetélkedő feladatait. A csapatok különböző korú gyerekekből álltak, alsó és felső tagozatosokból egyaránt. A vetélkedő főbb feladatai a szelektív hulladékgyűjtéssel, újrahasznosítással, élelmiszerpazarlással, és komposztálással, valamint a veszélyes hulladékok kezelésével kapcsolatos kérdések voltak. A győztesek vászon bevásárlótáskát kaptak, ami a környezettudatosságra hívja fel a figyelmet. A verseny eredményhirdetése után Tök-jó családi nappal folytatódott a program. Apukák, anyukák, nagyszülők nagy igyekezettel faragták a tököket. Sok csodaszép lámpás született. Ügyeltünk, hogy a munka során keletkezett szemetet a gyerekek segítségével a megfelelő gyűjtőedénybe helyezzük. Uzsonnával és lámpakiállítással fejeződött be a délután.

„A projekt az Innovációs és Technológiai Minisztérium támogatásával valósult meg.”

INNOVÁCIÓS ÉS TECHNOLÓGIAI
MINISZTERIUM

szelektalok.hu

ZÁRUL A MÁTYÁS-EMLÉKÉV

Kettős Mátyás-évfordulót ünnepelt hazánk, és benne Dunakiliti is 2018-ban, hiszen Hunyadi Mátyás születésének 575., trónra lépésének pedig 560. évfordulója volt idén. Településünkön több rendezvény is zajlott ehhez kapcsolódóan. Közülük is kiemelkedik a nyári „Reneszánsz tábor”, mely egyértelműen az igazságos királyt ismertette meg még jobban a résztvevőkkel. Záró rendezvényünk pedig egy nagyszerű előadás volt 2018. okt. 26-án Szántai Lajossal. A neves

előadót Bieber Miklós hívta meg Dunakilitire.

„Ha egy nép nem fogja fel, hogy mi a hazája, az csak lakosság”- kezdte előadását Szántai Lajos. Aztán mintegy példaként beszélt Mátyás király tetteiről, magyarázta jelzőit, bemutatta rendkívüli személyiségét, és közben rádöbbentett bennünket hallgatókat sok-sok igazságra. A zárójelben megjegyzett gondolataira éppúgy rácsodálkoztunk, mint hatalmas, szerteágazó tudásról bizonyosságot tevő nagy ívű

előadásának minden részletére. Tavasszal visszavárjuk Szántai Lajost Dunakilitire. A Mátyás-év sikere pedig ugyancsak folytatásra ösztönöz bennünket.

SZENT ANDRÁS-NAPI DISZNÓTOROS

A „Közösségépítés négy évszakban” című, Feketeerdő községgel közösen megnyert TOP-pályázat első eseményeként rendeztük meg a Szent András-napi disznótorost. E pályázat elsődleges célja, hogy közös munkára, együtt gondolkozásra sarkallja a programok megvalósításán dolgozókat. A közösségben, közösségért végzett feladatok öröme kívánja felhívni a figyelmet. A pályázat keretein belül ezért lesznek olyan események, amik a szomszédos falvakkal összefogva történnek és olyanok, amik Dunakiliti lakóinak együttműködésével valósulnak meg az elkövetkezendő három évben. Éppen ezért, mindenkit szeretettel várunk, akik önkéntes munkájukkal a meghirdetésre kerülő programokhoz csatlakozni kívánnak!

December 1-én igazi szép, havas reggelen indult a nap. Komoly előkészületek után a Nyugdíjas Klub és a Dunakilitiért Egyesület tagja-

inak részvételével valósult meg a sütés-főzés.

Gyerekek és felnőttek egyaránt kíváncsian nézték Cseh József böllér munkáját, kóstolták a folyamatosan készülő finom ételeket. A szili Citerazenekar koncertje zárta a délutánt, méltóképpen befejezve a sikeres rendezvényt. De meséljenek helyettünk a képek.

HOSSZÚ TÉLI ESTÉK HASZNOSAN

Dr. Kocsis Sándor

Szebényi Zsoltné Rigó Éva

Ásványi Ilona

Vizy Péter

DUNAKILITI - A VIRÁGZÓ JÓKEDV OTTHONA

Ebben a kedves szigetközi faluban az egyik leghangulatosabb közönségtalálkozón vettem részt. Pontosabban vettünk. Ez az est ugyanis nemcsak rólam és a könyveimről szólt, hanem a szeretetről, a családról, az én családomról is. Nem így terveztük. Az élet úgy alakította, hogy a végére minden jelenlévő

együtt lett családdá. Egy-egy írást két helybeli tanuló, Kustor Jázmin és Purger Evelin olvasott fel. Mellettük szintén nagy sikert aratott írásaim megjelenítője feleségem és Napsugár lányom, aki a Mosonmagyaróváron december 14-én bemutatásra került „A csodák éjszakája” című zenés mesejátékom egyik szereplője is. Mivel a Kovács Andor Tamásné polgármester által moderált (Erdős Imre szervezte) program általában is szólt az irodalomról, nagy tapsot kapott Lilla lányom, aki Arany János „Vörös Rébék” című balladáját szavalta el, amellyel egy győri szavalóver-

senyen a kategóriája legjobbjának járó elismerést is elnyerte. Hálás köszönet a szervezőknek és minden résztvevőnek ezért a rendkívül kellemes estéért. Dunakilitit ezzel a csodás programmal örökre a szívünkbe zártuk.

*Vizsy Ferenc
író, újságíró és családja*

KÖSZÖNET HASKÓ GÁBORÉKNAK!

A Dunakiliti Krónika, a szórólapok és tájékoztatások az ő segítségével jutnak el a tejfaluszigeti lakosokhoz.

Köszönjük munkájukat!

MEGHÍVÓ

A Kiliti Konyhatündér Közösség szeretettel meghívja a falu lakosságát és vendégeiket a

DECEMBER 31-I SZILVESZTERI ÓÉVBÚCSÚZTATÓ RENDEZVÉNYRE.

Helyszín: A Községi Ház udvara
Időpont: 16.00-19.00-ig

A Konyhatündérek ízletes ételekkel, forralt borral és teával készülnek. A II. Szilveszteri Süteménysütő Verseny résztvevőinek finomságait a zsűrizés után meg lehet kóstolni.

Töltsék velünk a délutánt kellemes zene és beszélgetés mellett!

A rendezvény fővédnöke Dunakiliti Község Önkormányzata.

VELÜNK TÖRTÉNT

DUNAKILITIN JÁRT AZ AGRÁRMINISZTER

Dunakiliti és Feketeerdő jelenéről és jövőjéről szolt a tanácskozás a Modern Magyar Falvak Program kapcsán, amelyen dr. Nagy István agrárminiszter, a térség országgyűlési képviselője volt a vendég. A miniszter úr tájékoztatott a program előkészületeiről, a benne rejlő lehetőségekről; örült a településvezetők javaslatainak, és válaszolt a helyi üzemek, vállalkozások képviselőinek kérdéseire. A szervezők a rendezvényre meg-

hívták Házi Jánost és családját, hogy a Házi Méhészet által kínált a Szigetköz kiváló mézeiből válogatott kóstolóval vendégeiknek, elsősorban persze miniszter úrnak kedveskedjenek. Tudva azt, hogy miniszter úr mennyire szívügyének tekinti a mézfogyasztás népszerűsítését.

A program nagy sikert aratott. Minden résztvevő elégedetten távozott a rendezvényről, mert hasznos volt a közös gondolkodás. „Hisz ahol nincs terv, nincs jövő!” – mondta a miniszter. Dunakilitin és Feketeerdőn viszont vannak tervek a turizmus és a gazdaság erősítésére egyaránt. Közös akarattal, összefogással pedig megvalósíthatók azok, melyek a térségre, a Szigetköz jövőjére is kihatnak.

1 éves a Senior táncsoport, pezsgős koccintással leptük meg őket.

Emlékeztünk az aradi vértanúkra, és ünnepeltük a magyar honvédeket

BÚCSÚ DUNAKILITIN ÉS TEJFALUSZIGETEN

2018. szept. 16-án zajlott idén a dunakiliti és szept. 30-án a tejfaluszigeti búcsú. A kiliti búcsú idén kiegészült a templom előtti felújított kereszt szentelésével, és a szokásos búcsúnyitó eseménnyel

az Őszidő Népdalkör és a dunakiliti színjátszók jóvoltából. A tejfaluszigeti búcsú alkalmából az 1935-ben épült és a 3 éve a 80 éves évfordulóra felújított Szent Mihály-kápolnában misézett Som-

fai Árpád plébános úr. A búcsúú forgatag helyett a hazalátogató vendégek a természet szépségeiben gyönyörködtek a hűvös, de napsütéses búcsúvasárnapon.

15 ÉVE KÉSZÜLT A BATTHYÁNY-SZOBOR

15 évvel ezelőtt, 2003. október 25-én avattuk fel nagyszabású látványos ünnepséggel, és sok-sok vendéggel - köztük Batthyány László herceggel és a család grófi leszármazottaival -, a Dr. Batthyány-Strattmann László Általános Iskola udvarán a Batthyány-szobrot, mely közadakozásból készült az Iskolaszék elnöke, Szitás Péterné és Sipos Gyöngyi iskolaigazgató kez-

deményezésére. A szombathelyi Németh Mihály alkotása 570.000 Ft-ba került, és minden akkori dunakiliti lakos hozzájárult a megvalósításhoz.

Egész napos avatóünnepséget tartottunk Batthyány doktor születésnapjához közeli hétfvégén.

A születésnapra idén is emlékeztünk a diákokkal és tanáraikkal. Mússorral a hetedik osztályos ta-

nulók készültek, majd koszorúzás zajlott a 15 éve avatott szobornál. Batthyány doktor önzetlen segítőkészségével ma is példakép lehet sokunk számára.

PÁLINKA ÜNNEP 2018-BAN

Ez volt ám az ünnep! Jutott eszembe nap végén, amikor elbúcsúztam Rácz Feritől és Sárközi Dóritól, akik a főszervezői voltak a Szigetköz Lelke Pálinkaházban az V. Pálinka Ünnepeknek, amely immár 2. alkalommal kiegészült a Sreiner Andi emlékére megrendezett

Bérfőzetői versennyel. A nap az Aranykapu zenekar koncertjével indult, és a gyerekek nagy örömeire a Kiserdei Óvoda 3 pedagógusa Lapincs Józsefné, Gál Attiláné és Kovácsné Makai Mária irányításával alkothattak a kézműves foglalkozás keretében. A fák alatt játékok is várták a kicsiket. A felnőttek a Moson Big Band zenéjére dúdolgattak, majd a Rulett zenekarral tánca is perdültek.

A nap házigazdája a színpadon Nádas György volt, a díszvendég dr. Nagy István agrárminiszter, az ünnepi köszöntő pedig Dunakiliti polgármesterének jutott. A dunakiliti képviselő-testület mellett részt vett a rendezvényen Tóth

József Péter a lipóti polgármester, és sok-sok vendég Dunakilitiről, a megyéből és az ország minden részéről. Itt volt, és a fődíjat átadta Árpá Attila színész, filmproducer édesapjával Árpá Józseffel. A fődíjas pálinka Farkas Jánosé lett, de minden versenyző büszkén vette át a jól kiérdemelt oklevelet.

Nekem a legjobban az áfonya-málna, „Sreiner Andi álma” pálinka ízlett. Ha valaki koccintást kért tőlem, mindig ez került a poharamba.

Várjuk a következő ünnepet jövőre. Addig is álmódjunk szépeket Rácz Feri pálinkájával!

K. A. T.

Somfai Árpád plébános úr áldotta meg a Dunakilitiért Egyesület felajánlásából elkészült „elszármazottak tábláját”.

AZT HITTÜK, HOGY EZ CSAK ÁLOM

A világ bármelyik színpadán kiállhattak volna szerepelni azok a művészek, akik a 2018. október 14-i dunakiliti dalesten felléptek.

Az operák és operettek világába kalauzoltak bennünket hallgatókat, nézőket, akik között nemcsak helyi és környékbeli arcokat lehetett látni, de bizony még Budapestről is érkeztek vendégek.

A dalest szólistái, a Hajdúdorogról származó G. Fodor Margit és a Dunakilitin jól ismert Horváth Mária voltak, akiket zongorán kísért Héja Benedek. Margit és Mária közti jó barátság a Szent István Zeneművészeti Szakközépiskolában alakult ki, ahol mindketten egyetemi tanulmányaik mellett végezték az ének szakot. Aztán az egyéb tanulmányok, a munka világa picit elsodorta egymástól őket – a kapcsolattartás évi egy-két levélváltásra, beszélgetésre korlátozódott-, de az éneklés mindkettőjük életében jelentős szerepet tölt be azóta is. Margit 2017 őszétől újra Budapestre került, így barátságuk szinte ott folytatódott, ahol egykor abamaradt. Ennek öröme fogalmazódott meg bennük egy közös koncert gondolata, melyet hosszas tervezgetés után sikerült megvalósítaniuk. Áprilisban Budapesten léptek fel egy közös Mozart-est keretében. E koncert zongorakísérő-

je is már Héja Benedek volt, akivel Mária korábban is többször együtt zenélhetett. Bence a Budavári Kamarazenekar karmestere, emellett zeneszerző és zenetanár.

A Mozart-est sikerén felbuzdulva, már nyáron megkezdődött a dunakiliti koncert tervezése, és az egyeztetéseket követően a nagyszerű megvalósítás.

Mi, akik jelen voltunk ezen a dalesten, időnként úgy éreztük, hogy csak álmodunk. El sem akartuk hinni, hogy ezek a nagyszerű énekesek itt Dunakilitin lépnek fel, hogy ez a kivételes zenei élmény itt a dunakiliti Faluházban adatik meg nekünk. Különösen az Offenbach duettnél érezhettük ezt, amelyet eddig soha nem adtak elő művészeink. Néhány fontos információ még az est két vendégszereplőjéről, Margitról és Bencéről. G. Fodor Margit zenei tanulmányait nagyon korán kezdte, már 5 évesen hegedülni, 7 évesen pedig zongorázni tanult. Énektanulmányait gimnazista éveiben kezdte, és ahogy már említettük a budapesti Szent István király Zeneművészeti Szakközépiskolában folytatta. Zenei alapidiplomáját Zürichben és

Kölnben, majd mesterdiplomáját újra Svájcban, a Luganoi Zeneakadémián szerezte meg. Számos külföldi és hazai mesterkurzus aktív résztvevője, koncertek és operaelőadások, köztük egy kortárs mű ősbemutatójának szereplője is lehetett. Mindezek mellett végzett közgazdász és az idei évtől három nyelvű tolmács diplomával is rendelkezik. Mindig szívesen áll a közönség elé. Óriási tehetség, és mindemellett gyönyörű szép. A dalest zongoristája a budapesti Héja Benedek volt, aki zenész családban nőtt fel, így gyerekkora óta a színpad közelében él. 2008-ban, néhány barátjával együtt alapították meg a Budavári Kamarazenekart, ahol Bence az együttes karmestere. A zenekar általában fővárosi templomokban koncertezik, de játszottak már többek között a Magyar Nemzeti Galériában, a budapesti Nádor Teremben, a Festetics Palota Tükörtermében, valamint a 2009-es Haydn (Kis) maratonon vagy éppen a Ruttikai Éva Színház megnyitóján is. Visszatérő vendégek a Keszthelyi Magyarok Nagyasszonya Plébániatemplomban és idén több nagy-

sikerű koncerttel ünnepelték fennállásuk 10. évfordulóját.

Majdnem pontosan 10 éve, 2008. szept. 27-én volt az a bemutatkozó est, ahol Horváth Mária először lépett színpadra egy önálló dalesttel itt a dunakiliti Faluházban. Most újra itt állt a színpadon, immár nem egyedül, hanem két kiváló művész és barát társaságában. Az azóta eltelt évek során énektanulmányait magán úton folytatta, jelenleg Varga Viktória a mestere. Önálló estjét, melyben Ave Maria-kat vonultat fel, immár

8 alkalommal adhatta elő az ország különböző pontjain, köztük itthon Dunakilitin is. Emellett visszatérő vendég a kelenvölgyi búcsúkon, a kelenföldi Szent Gellért Templomban és számos egyéb eseményen, koncerten is szerepelhetett.

Nagy öröm volt látni, hallani, megtapasztalni, hogy a 10 év nem múlt el eredmények nélkül. Büszkék vagyunk e dunakiliti tehetségre, és arra, hogy neki ilyen barátai vannak. Már ott akkor este megfogalmazódott az ismétlés, a folytatás igénye. A megvalósítás már

csak idő kérdése. Dunakiliti Község Önkormányzatán, a település lakosságán nem fog múlni. Várjuk vissza a művészeket, Horváth Máriát, G. Fodor Margitot és Héja Benedeket, és reméljük, Horváth Etelka is vállalkozik újra a narrátor szerepre.

Kellenek a szürke hétköznapiak mellett ezek a kivételesen gyönyörű esték.

Horváth Mária anyaga alapján összeállította: Kovács Andor Tamásné

OLVASNIVALÓ

KARÁCSONYI KÉSZÜLET A RÉGISÉGBEN MOLNÁR V. JÓZSEF SZAVAIVAL

Advent

A régi ember gondolkodásában, szentségi gyakorlatában az esztenő adventtel kezdődött. Advent adta elejét az egyházi évnek is.

A Nap ilyenkor igen alacsonyan jár, ködösek a hajnalok, a rontást hordozó sötét napok, de egyben a várakozás, a készület, a reménykedés időszaka ez. Az ember testéből-lelkéből, de a rábízottak sokaságából is kiűzte a gonoszt, hiszen az ő dolga volt a Teremtő akarata okán, hogy a jószág az istállóban, ólban, a kert, a mező, az erdő, a vizek is épen maradjanak, rendezetten várják a gazdával együtt a csodát, a Nap téli fordulatát, Fény-Krisztus születését (mert a régiek hitték a Teremtett Világ valamenynyi létezőjének titokzatos egybetartozását, hitték annak lépcsőzetes rendszerét – az életet).

A falu népe ilyenkor a zajos multságoktól is tartózkodott. Szent-séges ízét az adventnek a hajnali mise (aranyos mise, roráté) adta

meg. Advent első vasárnapján koszorút készítenek; szerkezete kör és kereszt; őskép, Istentől való.

Népünk hitében a kör: öl, ölelés, Boldogasszony öle, amely a Teremtő Fény maradéktalan óhajtása, és a megkapott Fénynek az őrzése. A körben lévő egyenlő szárú kereszt pedig az óhajtott Fény, az Ige, a szeretet, mellyel Isten teremtette és megtartja a Világot. Ahol a két egyenes metszi egymást, népünk hite szerint, Isten ott lép be a világunkba. A kereszt négy végén egy-egy méhviasz gyertya áll; advent minden vasárnapján meggyújtanak belőle egyet: eggyel mindig több gyertya ég. Sok helyen a karácsonyfa alá teszik, vagy a mestergerendára akasztják.

Karácsony

Karácsony: Krisztus születése; a szűzivé varázsolt lélekben, mint egykor Mária tiszta méhében a megfogant élet most világra lép, megszületik a Megváltó.

Karácsony előestéjén lámpa-

gyújtáskor kezdődött a kántálás, korintyálás, gegőzés, korlindálás – velük egyidőben jártak az ostyá-hordozó gyerekek. Az ostyát rendszerint a kántor készítette; Jézus képe, vagy jelképe volt rajta, a tisztasoba közepén a mestergerendára függesztették föl.

Országszerte az ünnepi asztal éke a Luca-napkor sarjastott búza volt. „Fészkében” szentelt gyertyával,

és az egészet Mária ölet-ölelését idéző világoskék szalaggal kötötték át; mellé az elmúlt esztendő terményeiből tettek, az asztal alá búzaszalma került (a Napot, Jézust idéző sárány: „Jézusnak Jézussal ágyasztak”), és odakerült az ekevas és a kenyérvágó kés is. A szalma a születést jelölte, a lucabúza a húsvéti mezőt, a gyertya Jézus áldozatát, a minden-jóságot, az áldozatból újratamadó életet.

Éjféλι misénél a beharangozás előtt a régi ember nem lépett be a templomba. A misére várók kint nézték a pásztorok zajkeltését – az ostopattogás, a kolompálás látványával és hangjával az ő lelküket is tisztította. A templomban a lucaszékről a lelkében rendezett ember ilyenkor láthatta meg az ördögöt vagy a boszorkányt. Az éjféλι mise Úrfelmutatása alatt az istállókat, amelyekben friss búzaszalmán állt a jószág, égi fény töltötte be; ha e varázslatos percben szénát adtak a lónak, az táltossá válhatott – tartották. A kutak, források és patakok vize egyetlen pillanatra borrá vagy aranyosvízzé változott, s aki ezt a pillanatot eltalálta, egészséget, szépséget ihatott belőle.

Miséről hazamenet terítették meg a karácsonyi asztalt. Abroszának

gyógyító és termésvarázsló ereje volt; egyebek között ebből vetettek tavaszon és ősön, s erőt kaptak általa azok a növények (magok) és gazdasági eszközök, amelyeket az abroszra, illetve az asztal alá tettek. A karácsonyi asztal, a házioltár a hálaadás és könyörgés eszköze volt. A gazda ekkor az asztal mellett szegte annyi részre az aranyosvízbe merített almát, ahányan az asztal körül álltak, a Mindenséggel való együvé tartozás, a család összetartozásának jeleként, s itt mondta el a nagycsalád feje (egyebek között) ezen ősi ima két sorát:

„Begyütt Jézus a házamba,
Házam közepébe megáll.”

Az asztalra kerülő ételek egészség-, szerencsejósoló húsfélék, édesség és gyümölcs voltak.

Mielőtt evéshez láttak, a gazda a szoba négy sarkát búzaszemekkel szórta meg; de nem hiányozhatott az étkezésből a fokhagyma, a méz és a dió sem. A fokhagyma ősidők óta gonoszűző szerepű, ezer nyavalya távortartója; a kibontott dió a rendet jelentő két angyalt idézte meg.

Vacsora után gondosan összeszedték a morzsát: később gonoszűző, betegségyógyító és termésvarázsló szerepe jött. A tüzet reggelig táplálták; a tűzben ugyanis amelyet „Ősnek” neveztek, a Teremtő maga volt jelen – ezért nem volt szabad kialudnia! Őt idézte meg.

Másnap kora reggel regősök járták végig az utcákat. A regősök csapata általában vízkeresztig járta a falut. Különösen a lányos házakat keresték föl, egyebek között farsangi esküvőre regélték egybe a fiatalokat. Eleink hitében Jézus nemcsak a történelmi régiségben látta meg az áldott napvilágot, hanem megszületik minden karácsonyon; története, az Üdvtörténet valamennyi esztendőben osztályrészünk mindig ugyanúgy, s egy csöppet mégis mindig másképp. (A Teremtő Isten mindig, születésünktől jelen van bennünk, de szükséges, hogy gyarlóságunk okán nyilvánvalóvá tegye bennünk jelenlétét; ezért kellenek az ünnepek, hogy a rájuk való készülettel elébe menjünk Istennek, aki hozzánk jöve megmutatja Magát, megerősít bennünket abban aminek tudását hanyagságunk, restségünk, egyszóval bűneink homályosítják el, teszik erőtlené bennünk.)

Napjaink karácsonyain az egyre jobban, a fájoan hiányzó szeretetet próbáljuk parttalan, értelmetlen ajándékozási szokásainkkal megvásárolni; az egyetlen, a legfontosabbat, amely soha nem vált, s válhat árucikké.

*Forrás: Molnár V. József –
Kerek Istenfája (Őskép Kiadó)
Összeállította: Bieber Miklósné*

EGYESÜLETI HÍREK

KIRÁNDULTUNK A DUNAKILITIÉRT EGYESÜLETTEL

Esős, kissé hűvös időben indulunk el 2018. szept. 22-én, szombaton reggel az egyesületi kirándulásra Székesfehérvárra. A főszervező, Sárköziné Sreiner Mónika ismertette a programot, mely Székesfehérvár belvárosával való ismerkedésből, a Bory-vár megtekintéséből, a fehérvári Skanzenben tett sétából állt. Mindenki izgatottan várta mindezt. A buszon Gyula bácsi finom pálinkáját és Bátoriné Marika néni ízletes süteményét kóstolgatva gyorsan és jól telt az idő.

A belvárosba érve Pintér Ildikó idegenvezető várt bennünket. Sok-sok érdekes látnivalóval és információval lettünk gazdagabbak. Az országalmánál közös fotót is készítettünk, de érdekesek voltak a királýsírok (17 van belőlük

Püspök atya pedig mindig szívesen jön Dunakilitire volt paptársa, Varga Lajos emlékmiséire.

A Bory-várra így kevesebb időnk jutott. Azért lefotóztunk a csoport legidősebb párját a szerelmesek

A következő állomás Fehérvárcsurgón a Károlyi-kastély volt. Az impozáns épület kívül-belül ámulatba ejtett bennünket. Itt is volt idegenvezetőnk, így szakembertől tudtunk meg minden lényeges információt.

Ismeretekkel felvértezve és kellőképpen elfáradva érkeztünk délután öt órára Móra a vendéglőbe, ahol a finom vacsorát elfogyasztottuk.

Remek nap volt remek szervezéssel, és felejthetetlen élményekkel. Hálás köszönet az egyesületi vezetőknek, és elsősorban Sárköziné Sreiner Mónikának.

Jövőre a gyermelyi térsztagyár és Bodajk lesz az úti cél.

„Hát a Skanzen, az valami csoda! (...) hogy sikerült megőrizni egy teljes utcasort? Ez rejtély számunkra, de fő az, hogy sikerült, és így megcsodálhattuk a szerb építészet remekeit.”

Fehérváron), a püspöki palota, a különleges szobrok, és a város virág- és híres toronyórája is. Ennek a játékára külön kérésre pluszidőt is szántunk, de ezt senki nem bánta, mert emlékezetes volt. A belváros egyik érdekessége „Kati néni, a kofa” bronzszobra. A püspöki palotánál szívesen találkoztunk volna Spányi Antal megyéspüspök úrral, de ő éppen úton volt Budapest felé, így nem jöhetett létre a találkozás.

padján. A képtárban órákat lehetett volna még eltölteni, de vártak már ránk a Skanzenben, így tovább kellett indulni.

Hát a Skanzen, az valami csoda! A hatalmas panelházak mellett a rács templom szomszédságában hogy sikerült megőrizni egy teljes utcasort? Ez rejtély a számunkra, de fő az, hogy sikerült, és így megcsodálhattuk a szerb építészet remekeit.

KILITI KONYHATÜNDÉREK

Csendesen, de nem eseménytelenül folytak a napok a Kiliti Konyhatündérek háza táján.

Hétfő délutánként rendületlenül összejövünk főzőcskézni. Mindig mást találunk ki, folyamatosan próbálgatunk régi és új recepteket. Van kitől tanulnunk, hiszen csapatunk tagja Szalay Dezsőné Rózi néni és Kiss Lászlóné Marika néni, akik átadják tapasztalataikat nekünk. Nagy örömeinkre csatlakozott hozzánk Varga Jánosné Ibolya néni, aki több évtizedet töltött nagy konyhákban szakácsnőként. Kértük már Bazsó Lászlóné Ili néni segítségét is, aki sütésben utolérhetetlen.

Ehhez a lelkes kis társasághoz nagyon egyszerű csatlakozni. Aki szeretne, csak jöjjön el egy al-

kalommal, és próbálja ki magát. Nincs tagdíj, nem történik semmi, ha egy-egy alkalommal hiányzik valaki. Az sem gond, ha csak egy étel elkészítésének fortélyai érdekelik.

Örömmel várjuk a fiatal főznívagyókat, olyanokat is, akik

még egy tojást sem tudnak megsütöni! Itt nem kell ügyesnek lenni, nagy szeretettel és türelemmel elmagyarázunk mindent.

A Kiliti Konyhatündérek szilveszterkor 16.00 órától várják vendégeiket a Közösségi Ház udvarára mindenféle finomsággal.

DUNAKILITI SZÍNJÁTSZÓ KÖR

Mozgalmasak a napok a Színjátzó Kör tagjai számára. Nemcsak azért, mert elkezdődtek a 2019. évi farsangi színdarab próbái, hanem azért is, mert két tartalmas kirándulás is színesítette életüket. Az egyik a komáromi Magyar Lovas Színházban tett látogatás volt, a másik pedig, hogy vendégségbe hívta a csoportot Tóth Péter, a li-

póti polgármester. Bieber Miklósné a csoport vezetője minden évben szervez színészeinek egy különleges előadásra, vagy egy érdekes helyre szóló látogatást. Így esett választása idén a komáromi Magyar Lovas Színházra. Hát, nem csalódtunk! Életre szóló élmény volt minden résztvevő számára.

A másik érdekes program Lipóton

zajlott. A meghívás háttérében az állt, hogy Tóth Péter évek óta részt vesz családjával, barátaival együtt a dunakiliti farsangi színdarabon. Az idei előadás után felment a színpadra, és hálája, elismerése jeleként meghívta falujába a színjátzó csoport tagjait. A program szervezését Kovács Andor Tamásné polgármesterre és Bieber Miklósnéra bízta.

Eredetileg májusra terveztük a látogatást, de akkor ez megghiúsult Kati váratlan balesete miatt. A látogatásra így végül nov. 24-én került sor. A polgármester úr az Orchiadea Hotel előtt várt minket. Aztán a hotel konferenciatermében, majd a Látványpékségben folytatódott a program. Kivitt minket az új lipóti

sportcsarnokba is, és büszkén vezetett ott körbe. Pazar vendéglátásról gondoskodott mindenhol, amit nem győztünk megköszönni neki. Ami még sokat jelentett a színjátszóknak, hogy az ő sikeres életútja példát mutat a fiatalok számára, hogy erős hittel, akarattal, és persze jó ötletekkel, tanácsadókkal hogy válik valakiből elismert

üzletember. Sok sikert kívánunk neki, és persze a csoport minden tagjának, akik most még nyugodt tempóban készülnek a darabra, hiszen 2019-ben hosszú lesz a farsang, csak március elejére várható az új darab bemutatója. Azt hiszem, nem árulok el titkot, amikor azt mondom, hogy Dunakiliti hírnevének öregbítéséhez, a

település kulturális programjainak népszerűségéhez nagyban hozzájárulnak a dunakiliti színjátszók. Nem véletlen az sem, hogy a Dunakiliti Értéktár Bizottság szeretné megyei értékké jelölni a dunakiliti farsangi színjátszás hagyományát. Szurkolunk a sikerért.

Egy büszke résztvevő

A Tűzoltó Egyesület gondoskodott utánpótlásról. Tóth Dániel, Lőrinczi Martin, Kiss Viktor Géza és Szabó Csaba 40 órás tűzoltó tanfolyamot végzett el sikeresen.

MIKULÁS JÁRT A FALUBAN

A Mikulás-házat köszönjük Sárköziné Sreiner Mónikának, Lepsényiné Sreiner Évának és Haszonits Juditnak. Nagy siker volt a kicsik és nagyok körében. A faluban kihelyezett fenyőket is helyi lakosok ajánlották fel: Zsigmond Gábor, Szebeni Lajosné, Hájós Norbert és Rudnyák Balázs.

A dunakiliti csapat az Országos Elsősegélynyújtó Verseny döntőjén szép sikerrel szerepelt.

EMBERMESÉK

ŐRY JENŐNÉ, IRMA NÉNI

Nem először, de nem is gyakran fordultam meg Őryék házában. Arra járva néha benéztem a portájukra. Kellemes környezetből magasodik ki a házuk, kerti ülőalkalmatosságok, a jó időben szinte csalogatnák az embert. Ültem is ott egy-kétszer finom kávét iszogatva porceláncsészéből, ami nem keltett kontrasztot, Irmuska kínálásához pontosan ez illik. Őry tanár úr osztályfőnököm volt, így soha nem mentünk el szó nélkül egymás mellett, amúgy is szívesen álltak meg bárkivel legalább pár szóra, gyakori sétáik közben. Mindig csodáltam azt a messziről is látható harmóniát, ami belőlük sugárzott. Nem volt gyakori látvány falunkban, hogy házaspárok „csak úgy” sétáljanak, és témákból soha ki nem fogyva, beszélgesse nek. Őryéknél pedig ez volt a természetes.

Korán jött, kellemetlen havas eső elől a megbeszélrt időben szaladva tettem meg az utat a kocsimtól az utcaajtóig. Irmuska a lépcső tetején várt. Olyan kedvesen és olyan méltósággal állt ott, hogy valószággal elszorult a szívem. Nagy

házban, nagy szív, aki pár nélkül maradt - volt az első gondolatom. Cicája hűségesen, hízelkedve állt gazdája mellett, láthatóan nagy respektje van a házban, ahova, ha kissé szomorúan, mégis örömmel léptem be.

A hatalmas utcai szobát nem hagyja kihűlni a cserépkályha, ami azzal a simogató meleggel vesz körül, amire csak a cserépkályha képes. Puha fotelba süppedve, ismerős csészéből kortyolva a feketét, amire zserbó is társult... kezdetünk beszélgetni. Mert most a cikk róla szól...

Őry Jenőné, született Dobos Irma, Feketeerdőn született. Öten lányok, és egy szem fiú voltak testvérek. Nehéz időkben. Ami nem azt jelentette, hogy különösebben szűkölködtek volna valamiben. A negyvenes évek történelmét ismerők jól tudják, mit jelent, ha valakit „kulák” szóval pecsételnek meg. Azzal a rossz ízű kifejezéssel, ami azoknak járt, akiket az akkori hatalom annak tartott. Meg ha volt legalább 10 hold földje... és ha a betakarításkor segítőre is szükség

volt... ráadásul, ha vallásos volt a család... meg amit kitaláltak, ha úgy volt kedvük... leghamarabb puhításképpen börtön is járt, minden legapróbb dologért. Persze szó nélkül túrni kellett, hogy nagyobb baj ne legyen. Így is volt elég. Dobos bácsi háromszor járta meg a börtönt. Hiába voltak a lányok jó tanulók, ilyenformán továbbtanulásról szó sem lehetett. Irmuska vágya, hogy tanító néni vagy óvó néni lehessen, elérhetetlennek látszott.

„Feketeerdőn hat osztály összevont iskolaként működött” - meséli Irmuska. „Szabó Dani bácsiék voltak a tanítóék. Hetedik és nyolcadik osztályba Kilitire jártunk át, biciklivel, télen szánnal vagy lovas kocsival. Szüleim nagy hangsúlyt fektettek arra, hogy bevonjanak a háztartási teendőkbe, de mellett más is nyújtának. Például én zongorázni tanultam Szabó Dani bácsiék zongoráján. Olvasni, művelődni kötelező volt, könyvekre soha nem sajnálták a pénzt a szüleink. Bibliát olvasni, egyházi énekeket ismerni, de bármilyen

hihetetlenül hangzik a művészet-történetbe is kellett némi betekintés. Szerettem énekelni. Énekkarunkat László Gábor atya vezette, a budapesti Bazilikába is fellépésre vitt bennünket. Számunkra életre szóló élmény volt maga a főváros, de az a siker is, amiben részünk volt.

Közben 16 éves lettem, és első ízben búcsúhétfőn nővéreimet elkísérhettem a mulatságba. Ott láttam meg Jenőt. Csak éppen megláttam, és hallottam, hogy tanárnak jött Kilitibe. Dani bácsiék hívták több tanártársával együtt a búcsúba. Legközelebb októberben a forradalom áldozatainak temetésén láttam, ahova megrendülten, anyámmal mentünk el. Ott láttam az Öry családot mély gyászban, fiatal gyermeküktől búcsúztak.

Innentől felgyorsulnak az események. Jenővel télen összefutottunk Óváron. Akkor azt is megemlítette, hogy felfigyelt rám korábban. Legközelebb illendően megkérdezte udvarolhat-e, aztán nemsokára megkérte a kezem... Édesanyám azt kérte, vigyázzon rám nagyon, mert igen fiatal vagyok. Ami igaz volt, a mindössze alig 18 éves voltam. Ennek 60 éve.

Amit megígért a férjem, be is tartotta egészen haláláig. Mindig

éreztem óvó-vigyázó tekintetét, szeretetét. Mindent megbeszélünk, soha, egyetlen apró nézeteltérést sem vittünk át megoldatlanul másnapra.

A kastélyba olyan családok mellé kerültem, mint az akkori tanárok, Makkosék, Illésék, Varga Pistáék, Kovácsék, Kata néni, drága Cilike, akivel ma is szoros barátságban vagyunk. Közben Szabó Dani bácsiék is idekerültek. Volt kitől tanulni, tanultam is, és rá is szorultam. Ilyen közösséget, mint ami ott volt, alig lehetne ma elképzelni. Tele a szívem emlékekkel, szeretettel és hállával, ha rájuk gondolok.

Húszévesen megszületett Jenő-kém, nem sokkal később pedig

resztelve. Megbeszéljük korábban, hogy annyi gyermeket vállalunk, ahányat ad a Jóisten. Később váratlanul adta is örömünkre Balázst, majd Dávidot. Hét unokánk pedig a szemünk fényei.

Természetesen közben mindannyian leérettségiztünk, és némelyikünk még tovább is tanult. Pár év kihagyással én az óvodában dolgoztam nyugdíjazásomig. Megvalósulhatott mégis az álomom, hogy gyerekekkel foglalkozhattam. Öröm volt minden perce számomra. Így karácsony tájt eszembe jut, ahogy készítettük fel a kicsiket az ünnep fogadására, betlehemi játékokra. Mára felnőttek az akkori kisgyerekek, de sokakat megisme-

„ (...) , aztán nemsokára megkérte a kezem... Édesanyám azt kérte, vigyázzon rám nagyon, mert igen fiatal vagyok. Ami igaz volt, a mindössze alig 18 éves voltam. Ennek 60 éve. „

Szilárd fiam. Vele éltük át életünk szörnyű időszakát, amikor agydaganatot állapítottak meg nála. A Jóisten segítségével meggyógyult, a daganat nem volt rosszindulatú. Jenő evangélikus vallású volt, de fiaink katolikusként vannak ke-

rek, és ők is megszólítanak. Legtöbbször már a saját csöppségeiket viszik az óvodába.

Az, hogy mélyen istenhívó vagyok, meghatározta szüleink, nevelésünk, és a közeg, amiben éltünk. Jenő ebben is igazi társ volt. Az

akkori hatalom is tiltotta a tanároknak a templomba járást, mégis segítettem engem, hogy gyakorolhassam vallásomat. Persze többen is voltunk a kastélyban lakók közül, akivel, együtt jártunk, mondjuk a hajnali misére. A templom, az ima, és hála érzése ma is meghatározza az életemet. Advent ebben különösen értékes, a maga elcsendesedésével, gyönyörű imáival hangol arra, hogy mélyen átérezzem, és várjam Jézus születésének ünnepét.

Énekkarnak ma is tagja vagyok, sok fellépésre megyünk, rendezvényeken veszünk részt. Temetésen is mi énekelünk, búcsúztatjuk azt, aki az égi hazába tér. Mayer Gizike nagyszerű vezetője a csa-

patnak, szeretjük, kedveljük egymást mindannyian.

Önkormányzati képviselőnek is megválasztottak településünk lakói. Ez a bizalom igen jól esett nekem. Visszajelzése volt annak, hogy talán jó úton járok. Különböleg területeken, de segítségére voltam, és vagyok a közösségnek. Amikor elgondolkodom életemről, ismerőseimről, az egész településünk lakóiról, megállapítom, hogy senki nincs, akire ne szeretettel gondolnék.

Nagyon jó gyermekeim vannak. Jenőkémen kívül mindegyik a közzelemben, Balázs pedig Kilitiben él a családjával. Ő mindennapos nálam, reggelente együtt kávézunk. Nem vagyok magányos, vannak

programjaim, családom, édes unokáim, testvéreim. Számíthatok rájuk minden tekintetben.

Drága férjem rövid betegsége, majd halála természetesen megviselt, és ez a fájdalom nem is fog megszűnni, míg élek. Elfogadom persze a Jóisten akaratát, az pedig boldogsággal tölt el, hogy mind a négy fiunkkal az ágya körül állva búcsúzhattunk tőle.

Férjemmel nagyon szép évtizedeket éltünk meg. Számomra ő a rendkívüli férj, gyermekeinknek pedig nagyon jó, szerető édesapjuk volt. Alig mondom múlt időben, mert mintha továbbra is vigyázna rám, tartva anyámnak tett ígéretét, és itt van velem.”

Magyar Ágnes

EREDETINEK SZÜLETTÉL

VERSMONDÓINK ORSZÁGOS SIKERE

A kétévente megrendezett Szaképző Iskolák XI. Kárpát-medencei Vers- és Prózamondó Verseny kapcsán két dunakiliti diáklány sikeréről számolhatunk be: Kranter Bettina az országos verseny I., míg Süly Imola a II. helyét szerezte meg. Ennek kapcsán beszélgettem velük.

S.A.: Mindketten a Bolyai János Általános Iskola, Informatikai és Közgazdasági Szakközépiskolába jártok középiskolába. Megtudhatnánk, milyen szakon tanultok?

K. B.: Tizenkettedik évfolyamra járok, és közgazdasági szakon tanulok. Terveim szerint ötödéven szakmai képesítést szerzek, utána

pedig a győri Széchenyi István Egyetemen folytatnám tanulmányaimat.

S.I.: Kilencedikes vagyok, ez az első évem. Logisztikus szakon tanulok.

S.A.: Mivel más szakon tanultok, a felkészítő tanárokat más-más volt?

S.I.: Nem, ugyanaz. Közös tanárunk: Baranyai-Illés Veronika.

S.A.: Ki figyelt fel arra, hogy bennetek megvan az a plusz, ami ebben a versenyben kell?

K.B.: Már az általános iskolában is versenyekre jártam. Két évvel ezelőtt ugyanezen a versenyen is részt vettem. Akkor 3. helyezést értem el. A magyartanárom azt mondta, hogy most is induljak.

S.I.: Nálunk év elején kérdezte a tanárnő, hogy ki szokott szavaló

versenyre menni általános iskolában, és így jelentkeztem az iskolai fordulóra.

S.A.: *Arra esetleg emlékeztek, Dunakilitin ki volt az, aki felfedezte, hogy szépen szavaltok?*

K.B.: Alsó tagozatos osztályfőnököm: Gráczolné Pausits Katalin. Felső tagozatban Kovács Andor Tamásné, volt magyartanárom is felfigyelt a szavalamatra.

S.A.: *Mesélnétek kicsit az országos verseny előzményeiről?*

S.I.: Volt egy iskolai forduló október 8-án, utána következett az országos verseny. Ekkor nem voltunk sokan. A helyezés hasonlóképp alakult, mint az országoson – csak így juthattunk tovább.

K.B.: Mivel két kategóriából állt az országos verseny, minden résztvevő iskola 2-2 tanulót nevezhetett.

S.A.: *Ugyanazzal a megtanult művel indultatok országoson, amivel az iskolait megnyertétek?*

K.B.: Igen, volt egy kötelező vers, de az országosra egy szabadon választott verssel is készülni kellett. Utóbbi nekem Zsámboky János „Krisztushoz” c. verse volt. Számomra a választásnál az volt a fő szempont, hogy könnyen tudjam értelmezni a vers mondanivalóját.

S. I.: Kötelezőként mindketten ugyanazt választottuk: Balassi Bálinttól az „Adj már csendességet!”. Az én szabadon választottam pedig Zsámboky Jánostól az „Egységben az erő. A magyar főurakhoz” volt. Az volt a fontos, hogy értem a verset, és számomra könnyen hangsúlyozható legyen. (A versválasztásban tanárnom segített.)

S.A. *Az országos versenyt hol és mikor rendezték?*

S. I.: Mosonmagyaróváron, az első fordulója az ünnepélyes megnyitóval egybekötve a Polgármesteri Hivatal dísztermében volt november 9-én, a második fordulója pedig a

Fehér Ló Közösségi Házban volt november 10-11-én.

K.B.: A mi kategóriánkban kb. 18-an indultak (a másik kategóriában mintegy 12-en). Mindenkit meghallgattak pénteken és szombaton is, de szombaton kiválasztották a legjobb 8-at, hogy újra mondjuk el az egyik verset.

S.A. *Milyen érzésekkel távoztatok?*

K.B.: Nagyon jó érzés, hogy első lettem – főleg, mert ez az utolsó versenyem. Tökéletes volt a szervezés, jó hangulatban zajlott a verseny, és megismerkedtünk budapesti, nyíregyházi, erdélyi diákokkal is.

S.I.: Nagyon örültem, mikor ki-mondták a nevem. Két év múlva biztosan indulni fogok megint.

S.A.: *Mindkettőtöknek gratulálok, hiszen ez nagy teljesítmény!*

Suri Andrea

(Kép: A három bolyais helyezett a felkészítő tanárokkal)

TOLLVONÁS

Karácsonyra jelenik meg Kiss Richárd második verseskötete „Tollvonás” címmel. A 2016-os „Szívhang” c. kötet után két évvel vehetjük kezünkbe ezt a gyűjteményt. Véleményemet leírni nem egyszerű feladat, olyan sok gondolat kavarg bennem, mégis csak villog a számítógép kurzora az üres lapon...

Nézem a borítót. Fekete és fehér. Két véglet. Vajon csak én látom benne ezt, vagy más is hasonlókat gondol, aki beszélgetett már Ricssal, és próbálta kiismerni? Szemügyre veszem alaposabban. Kisebbség-nagyobb hegyek húzódnak a láthatáron. Az előtérben egy ember ül az egyik szikla ormán. Még nem

ért útja végére, csak megpihen, és szemléli az előtte elterülő látképet. A horizonton már javában kel fel a nap. Lassan minden más színben tűnik fel – sugallja számomra.

Próbálok értelmezni a címet, bár a teljes gyűjteményt még nem kaptam meg. Próbálok jelentést társítani hozzá. Ha „Tollvonás” akkor azt jelenti, valami kitörölhetetlenről fognak szólni a versek? Emlékekről? Esetleg a szórakozottságot jelképezi, hogy a verseket csupán egy tollvonásnak tekinti a szerző? Vagy mindezeket együtt? Pár nappal később, már a gyűjteményt olvasva értem meg, miért ez a cím. A „Vonatút” című vers egy vadregényes tájon átsuhanó vonatban tör-

tető nem mindennapi történésre fókuszál: valaki írással próbálja múlatni az időt, valamit szeretne kifejezni, de nem sikerül elsőre. Hiszen a lehullt lapon ott áll: „Egy tollvonás okozhat örök romokat.”

Azt hiszem, ez a kötet egy utazásra invitál: egy olyan útra, amit a szerző jár végig, hogy aztán megcsodálhassa a napfelkeltét, majd újult erővel kezdje az új napot. A kötet mottója ugyanaz, mint két évvel korábban: tehát a szerelmi szál is fontos szerepet kap – fut át a gondolat agyamon.

Hiszen a dizájn, az „arc poetica”, amit a mottónak neveztem, mindmind ezt sugallják. A kötet nyitó soraiban is ezt ígéri a szerző, de kicsit eltér már ettől, kicsit más hangulatokat villant fel.

Az első néhány vers után elfog a sejtetem: a lírai én még most is próbál megnyugvást, kiutat találni egy örökre belevésődött szerelemből. A versek ezúttal komorabbak, komplexebbek az egyszerű forma ellenére: megannyi érzés-árnyala-

tot vonultat fel: a nosztalgiától az ideiglenes megnyugvásra át a halálvágyig. „Lírai én” – használok ezt a szót, hiszen irodalomórán az egyik első és legfontosabb dolog, amit megtanultam: soha ne azonosítsam a valós személyt a versekben megjelenő vagy az azokból kirajzolódó alakokkal! Van egy határ – bár néha igen vékony határ. Az hangulatok mozgatórugóiban nem kételkedem, de Ricsi is sokszor „játszik” velünk: a „Szív és érzelm...” versben azt állítja „rím vagyok”.

Még hozzá az a fajta rímtípus, melyben a szóvégi magánhangzók a következő sor végével összecsengetnek, vagyis páros rím. Mivel nincs mellette szerelme, párja, így ő páratlan páros rím. Erről győznek meg a további versek, hogy

aztán a „Ki vagyok?” záróvers megcáfolja mindezt, feloldva ezzel a hangulatot – ahogy a borítón is láthatjuk: virrad. Vagy úgy is mondhatjuk: vonatutunk végéhez ért. A főbb verseknek tekintett írásokokat ún. „Dekor-versek” követik: néhol bohókás, vagy komolykodó, vagy éppen valamilyen esemény kapcsán született röpkék. Amit kiemelnék az „A múlt hőse” c. dalszöveg: érett, kiforrott szöveg, ami vetekszik egy-egy igazi sláger mondanivalójával és formájával.

A „Tollvonás” c. verseskötet elsősorban fiatal felnőtteknek ajánlanám, akik már nem ütődnek meg a „XXI. század romantikáján” sem. A könyvecske megvásárolható 3000 Ft-ért a +36/20 286 9626-os telefonszámon érdeklődve.

Suri Andrea

HERCZEG DÁNIEL FOTÓI

Lapunk hasábjain szeretnénk folyamatosan helyet biztosítani olyan fiatalok számára, akiknek hobbijuk, kalandjuk, élménybeszámolójuk az Olvasók számára érdekes lehet. Decemberi kiadványunkban a 20 éves Herczeg Dániel fotóit mutatjuk be.

A tejfaluszigeti fiú örömmel vállalkozott arra, hogy néhány, hobbijával kapcsolatos kérdésemre

válaszol: „Jelenleg a dunakiliti SPIndustries Villamosipari Termelő és Kereskedelmi Kft.-nél dolgozom. Körülbelül 4 éve kezdtem hobbi szinten fotózni. De amikor befejeztem az iskolát Győrben, tehát 2-3 éve, akkor komolyabban kezdtem el vele foglalkozni. Egy Nikon D5300-as vázát használok egy 18-55mm-es objektívvel, de jövő hónapban tervezek venni

egy nagyobb optikát. A legfőbb téma, amit kedvelek, inkább a táj, de fényképeztem már embereket, beltéri csendéletet egyaránt. Minimális utómunkát végzek csak el, de nem is mindegyik képet kell finomítani. Telefonon a „Snapseed” nevű applikációt használom, laptopon Photoshoppal csinálom a képeket kész állapotúra. Ez körülbelül 10-15 perc, mivel csak

a részleteket finomítom a nyers képen. Egy-egy kép megálmodása, megkomponálása viszont 1-2 nap is lehet: attól is függ, hogy az adott kültéri vagy beltéri témához rendelkezésre állnak-e a szükséges dolgok, illetve milyen az időjárás,

a fényviszony. Versenyeken nem szoktam indulni. Én azért szeretek fotózni, hogy az emberek megcsodálhassák a fotóimat. Nekem az a legnagyobb elismerés, ha valaki azt mondja, hogy »csodálatos kép lett«.

S.A.: Ansel Adams egyik idézete szerintem tökéletesen ideillik, tökéletes záró szavak: „Minden fényképen mindig van két ember. A fényképész és a néző.” További örömteli fotózást kívánok!

MÜNCHENI KALANDOK

Kedves Olvasók!

Hadd meséljek Önöknek életem eddigi legnagyobb kalandjáról...

Az egész a Soproni Egyetem Pedagógiai Karán kezdődött, ahol jelenleg harmadéves német- nemzetiségi óvodapedagógus hallgató vagyok. Az iskolában alkalmam nyílt megpályázni egy külföldi szemesztert kínáló ösztöndíjat. Mondanom sem kell, végzősként nem teketóriáztam sokat, most vagy soha! –gondoltam.

Német-nemzetiségi szakirányom hozományaként, egyértelműen német nyelvterületet szemeltem ki magamnak, így kerül a falusi kislány München nagyvárosába.

Októbertől február közepéig kaptam lehetőséget ebben a csodálatos városban élni, tanulni, élményeket és benyomásokat gyűjteni. Jelenleg a müncheni Katholische Stiftungshochschule-n folytatom tanulmányaimat, és emellett hente két napot töltök egy helyi

óvodában. Elmondhatatlanul sok új ismerettel és tapasztalattal gazdagodtam már most, és messze még a vége! Itt minden kicsit más, a módszerek, a felfogás és a tanítás is. Rengeteg témában van mit tanulnunk a németektől, de bizony ez fordítva is igaz, hisz nyitottságban és problémamegoldásban mi, magyarok verhetetlenek vagyunk. A kötelességek mellett természetesen jut idő a szórakozásra és az ország felfedezésére is, mivel a kampusz nemzetközi irodája folyamatosan szervez számunkra programokat. Eleinte a várost hódítottuk meg: voltunk közösen reggelizni, várost nézni, grillezni és persze nem maradhatott el az Októberfest sem.

Később már messzebbre merészkedtünk, és meg sem álltunk Lenggriesig, ahol megmáztunk egy 1338 m magas hegyet, ami kislétemre nem is olyan rossz. Általuk jutottam el Mozart szülővárosába, Salzburgba, egy volt koncentrációs táborba, Dachaubá és a varázslatosan romantikus regensburgi karácsonyi vásárba is. Várakozásokat felülmúlóan jól érzem magam, sosem gondoltam volna, hogy valaha ilyen messze fogok élni a hazámtól, és ami még fontosabb: a családomtól. Számomra ijesztő és lehetetlennek tűnő volt, hogy boldogulni tudok

majd egy vadidegen országban, mind az iskolában, mind a gyakorlaton, mind a háztartásban. Azonban ha görcsösen ragaszkodunk a komfortzónánk szűkös, szürke falaihoz, sosem tudjuk meg, mire lettünk volna képesek. Ha bárki hasonló kalandot forgat a fejében, csak és kizárólag bátorítani tudom! Garantálom, hogy egy ilyen külföldi szemeszter az élet olyan területein is fejlődést és gyarapodást kínál, ahol az ember azt nem is várná. Csak nyerni lehet, de még mennyit! Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek, aki elősegítette számomra bármilyen formában is, hogy itt lehessenek, megélhessem ezt a rengeteg csodát, és köszönet mindazoknak, akik nap, mint nap gondolnak rám, és szebbé teszik ezt az időszakot a távolság ellenére is.

Hálás köszönet!

Kiss Regina

ANYAKÖNYVI HÍREK

AKIKET A GÓLYA HOZOTT

Bogdán Gábor 2018. november 1-én született. Bogdán Gábornak és Szokoli Juditnak második gyermeke. Nővérével, Boglárkával már most imádják egymást.

Horváth Lia 2018. október 7-én született. Milkovits Felícia és Horváth Martin kislánya. Kedvenc alvótársa a kis nyula.

Kanizsár Luca 2018. június 4-én született. Anyuka Máté Zsuzsi, apuka Kanizsár András. Van egy bátyja (5 éves Andris), vele szeret leginkább mókázni.

László Szofi 2018. október 5-én született. Édesapja László Tibor, édesanyja Lászlóné Szabó Ildikó, van két bátyusa: Tibor és Bálint. Nagyon szeretik a kishúgukat.

Schleer Bodza Dóra 3,86 kg-mal és 52 centivel született Győrben 2018. november 25-én. Szuper, életteli kis cukibomba! Szülei Makay Zsanett és Schleer Tamás.

Szabó Nóra 3860 gr-mal és 51 cm-rel született 2018. 06. 13-án. Nagyon szeret aludni és mosolyogni. Szülők Gavajda Rita és Szabó Attila.

Torma Barnabás négykilós nagy babaként november 8-án látta meg a napvilágot. Már nagyon várták őt a szülei, Torma Milán és Pataki Annamária, illetve az egész család.

Csiszár Gábor András, 2018. szeptember 25-én született Győrben. Szülei Machnicz Melinda és Csiszár Gábor Attila. A kis Gábor nagyon vidám, kisfiú.

**AKIKTŐL FÁJÓ
SZÍVEL BÚCSÚZUNK...**

FÖRDŐS ISTVÁN
BOZI LAJOSNÉ
KÁLMÁN GYULA
SZOLNOKI GÁBOR

Emléküket
szívünkben őrizzük.

DUNAKILITI LEGIDŐSEBB LAKÓJÁT KÖSZÖNTÖTTÜK

Dunakilitin a Kisfaludy utcában él a település legidősebb lakója, Csánádi Imre. Nem messze attól a háztól, ahol 95 évvel ezelőtt megszületett. Kolléganőmmel - akivel látogatóba mentem, hogy átadjam a gyönyörű miniszterelnöki oklevelet és az ajándéksomagot - rögtön ki is számoltuk, hogy bizony az ünnepelt annyi idős, mint mi ketten együtt.

Imre bácsinak egy fiú- és egy lánytestvére volt, de ők már nem élnek. Iskoláit itt Dunakilitin végezte: a hat elemi meg a három ismétlődő iskolát. Helyben kezdett el dolgozni mint alkalmi munkavállaló. Húszévesen besorozták katoná-

nak, 1943 júliusában. A Tiszánál, Kiskörénél szolgált, onnan került Győrbe, majd Nyúlra. Innét vitték ki katonatársaival együtt Németországba. 1945 tavaszán francia fogóságba esett, ahonnan 1946-ban tért haza. 1951-ben nősült.

Élete nagy részét Dunakiliti tejfaluszigeti településrészen, vízparton töltötte. Négy éve, felesége halála után költözött be Tejfaluból Kilitire. Ági néni, a felesége nagyon hiányzik neki. „Szerelem volt ez bizony első látásra, és nem is a valóságos találkozáskor, hanem akkor, amikor Ági fényképét először megláttam” – meséli az ünnepelt. A későbbi após mutogatta büszkén gyönyörű lánya képét a Fő utcán, amikor Imre bácsi felfigyelt rá. Utána a legfőbb vágya az volt, hogy ezzel a szép lánnyal ő találkozzon, és feleségül vehesse. Ez végül így is lett. 62 évig éltek együtt szeretetben, békességben. Egyetlen fiuk, György 1956-ban született, de sajnos már nincs köztünk. A két fiúunoka azonban sokszor látogatja a kedves nagyapót.

Imre bácsi a 95 évesek bölcsességé-

vel nyugtázza, hogy bizony nagyon jó sora van, szépen telnek napjai. A könyvtárba kéthetente gyalogosan jár, és mindig nagy gonddal választ olvasnivalót. Néha a boltba is betér. Inkább csak időtöltésképpen, hiszen menyé, akivel együtt él, mindennel ellátja.

Imre bácsi egyike annak a két veteránnak, aki Dunakilitin él, és megjárta a II. világháború frontját. Két éve Stergericsné Bertalan Eszternek nyolc társával együtt mesélt háborús élményeiről. Ebből készült a „Beöltöztünk rendes katonának” c. kötet, mely érdekes olvasmány nemcsak a helyieknek, hanem minden történelem iránt érdeklődőnek.

Imre bácsitól azzal búcsúztam, hogy legközelebb a Polgármesteri Hivatalban találkozunk. Betér hozzám, amikor szokásos sétáját teszi a faluban.

Kolléganőmmel megállapítottuk: „De jó lenne ennyi idősen is ilyen derűsen élni az életet, mint ő.”

Isten éltesse sokáig!

*Kovács Andor Tamásné
polgármester*

Áldott, békés karácsonyt, és sikereiben gazdag új esztendőt kívánunk minden dunakiliti Lakosnak, minden Olvasónknak!

IMPRESSZUM DUNAKILITI KRÓNIKA

KIADJA:

Dunakiliti Község Önkormányzata

FELELŐS KIADÓ:

Kovács Andor Tamásné polgármester

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Edelmayer Miklósné

E-MAIL:

konyvtar@dunakiliti.hu

TÖRDELŐ SZERKESZTŐ:

Edelmayer Enikő

NYOMDAI MUNKÁK: Monocopy

Nyomda, Mosonmagyaróvár

ISSN: 2415-9220.

KARÁCSONY 2018.

„ÁM, AKIK BEFOGADTÁK, AZOKNAK HATALMAT ADOTT, HOGY ISTEN GYERMEKEI LEGYENEK” (JU. 1, 12)

Karácsonykor az ünnepi mise evangéliuma az Ige megtestesüléséről szól. Szent János fogalmazása talányos, sejtelmes, egészen titokzatos. De nem is lehet más, hiszen itt egy titok megfogalmazásáról, kimondásáról van szó, Isten titkának emberi szavakba foglalásáról. S mivel ezek a szavak hitünk szerint isteni sugallatra foglaltattak írásba, ezt mondhatjuk: Isten így nyilatkoztatja ki önmagát, hogy érthető, felfogható legyen az ember számára. Mit tudhatunk meg az Igéről, a második isteni személyről, a Fiúistenről ezekből a mondatokból? Három dolgot szeretnék kiemelni: Először is azt, hogy az Ige, Jézus Krisztus örökkévaló. Amikor János az Ige létezésének idejére vonatkozóan a „kezdetben” kifejezést használja, akkor ez egyértelműen utal a teremtésre, az idők kezdetére, legalábbis az ember számára érzékelhető, mérhető idők kezdetére. Isten azonban nincs az időkhöz, vagy az idő múlásához kötve. Ő örökké létezik, létezésének nincs

sem kezdete sem vége. Az örökkévaló Ige vállalt időbeli létezést akkor, amikor emberré lett, emberi testet vett fel.

Második gondolatunk a világossághoz kapcsolódik. János evangélista ezt írja az Igéről: „Benne élet volt, és ez az élet volt az emberek világossága.” (Ju.1,4) A sötétség rossz érzéseket, félelmet ébreszt bennünk. Elveszítjük biztonságérzetünket, tájékozódó képességünket. Isten azért jön el emberi világunkba, mert szeretne fényt hozni, világosságot hozni. Azt akarja, hogy félelmeink és kétségeink sötétje megszűnjön, és eljussunk a hit világosságába.

Harmadikként pedig az Igére gondoljunk, aki kinyilatkoztatja nekünk Istent. „Istent nem látta soha senki, az Egyszülött Fiú nyilatkoztatja ki, aki az Atya ölében van.” (Ju.1,18) Az emberré lett Fiúistennek köszönhetjük, hogy megismerhetjük a mennyei Atyát. Tőle tudjuk, hogy Isten üdvözíteni akar minden embert. Tőle tudjuk, hogy

az isteni irgalom és szeretet mindenki felé szüntelenül árad. S tőle tudjuk, hogy emberi életünk végső célja maga Isten, aki örök életet ígér nekünk.

A vásárlási lázzá és ajándékozási versennyé silányított karácsony méltatlan Jézus születéséhez. Hatalmas feladat vár mindazokra, akik szeretnének visszatérni a karácsony egyszerűségéhez. De talán érdemes volna megpróbálni. Érdemes volna a gyermekek figyelmét felhívni a csendes angyali énekekre, s megtanítani őket, hogy meghallják azt. Érdemes volna életünk sötét pillanataiban elindulni és keresni a világosságot, Isten fényét. Érdemes volna a pásztorok egyszerűségével letérdelni, amely mozdulat az imádás jele. Érdemes volna a betlehemi gyermek szemébe nézni. Legyen a karácsony a bennünk megszülető gyermek, a bennünk megszülető Isten napja!

*Somfai Árpád
plébános*

